

És recomanable aplicar dejeccions ramaderes per fertilitzar els cultius?

SÍ. S'ha de fer però en la **dosi adequada** per cada cultiu, en el **moment oportú** i amb la **maquinària que permeti una aplicació homogènia** del fertilitzant. En definitiva, el mateix que per qualsevol altre fertilitzant.

Les dejeccions ramaderes (fems, gallinasses, purins,...) **contenen**:

- Els principals macronutrients: nitrogen (N), fòsfor(P) i potassi(K)
 - Molts altres nutrients que les plantes necessiten en quantitats inferiors (S, Mg, Mn, Cu, Fe,...)
- ✓ *En aportar les dejeccions, els nutrients s'incorporen al sòl que és d'on els cultius els poden obtenir.*

A més, amb els fems, gallinasses i purins, s'aporta matèria orgànica (MO), en major o menor mesura segons el producte aplicat.

- La MO s'incorpora a la que ja existeix al sòl i millora les propietats físiques, químiques i biològiques d'aquest.
- En general els fems són els que aporten una major quantitat de MO, sovint més estable que les altres dejeccions.
- Per contra, els purins contenen en general un percentatge relativament petit de MO, i aquesta és poc estable i de fàcil mineralització. Per això, en general es considera que els nutrients continguts en els purins estan disponibles pels cultius en el primer any de la seva aplicació, mentre que els fems aporten nutrients a les plantes de forma més lenta durant un període de diversos anys.
- Es poden trobar diferències de comportament marcades dins de cadascuna d'aquestes categories:
 - Els purins de boví contenen més quantitat de MO que els de porcí i els nutrients estaran disponibles en un període més gran d'un any;
 - La quantitat de MO i la disponibilitat dels nutrients dels fems variarà en funció dels productes afegits a les dejeccions (palla, serradures, sorra,...), del maneig en la granja, del tipus de producció de la que procedeixin (engreix, llet, aviram,...), etc.

L'aplicació de dejeccions ramaderes implica unes consideracions en la gestió:

- Les dejeccions sòlides només es poden aportar abans de la sembra dels cultius.
- Les líquides també es poden aportar quan la planta ja està instal·lada, per alguns cultius. I és una pràctica que es recomana per acostar el moment d'aplicació a les màximes necessitats del cultiu (p.ex.: en cobertora dels cereals d'hivern).
- És especialment important realitzar una distribució homogènia (seleccionar bé l'eip d'aplicació) de les dejeccions, per evitar irregularitats en el creixement del cultiu i pèrdues de nutrients en les zones sobrefertilitzades.

Aquest document ha estat preparat per: Francesc Domingo Olivé IRTA Mas Badia
